

Ο Κ. ΛΑΜΠΑΚΗΣ
ΠΕΡΙ ΤΗΣ Α. ΥΨ. ΤΟΥ ΠΡΙΓΚΗΠΟΣ
ΤΗΣ ΣΑΒΩΝΙΑΣ ΜΑΞΙΜΙΛΙΑΝΟΥ
ΔΙΑΛΕΞΙΣ
ΕΝ ΤΩ ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΩ ΤΩΝ ΑΘΗΝΩΝ

(Συνέχεια εκ του προηγουμένου)

Μήπως όμως και η Λατινική Έκκλησία θα ήνε δυνατόν να εγκαταλείψη τὰς μεταγενεστέρων χρόνων διδασκαλίας αὐτῆς, οἷαι αἱ περὶ τῆς ἐκπορεύσεως τοῦ Πουργατορίου κτλ.; Τοῦτο δὲν φαίνεται πιθανόν καθόσον θα εἴπῃ ὅτι πρόκειται ἀπλῶς περὶ ἀναπτύξεως καὶ ἀκριβεστέρως ἐκφράσεως τῆς ἀρχαίας διδασκαλίας. Θὰ ἦτο ἐπομένως δίκαιον ἡ Δυτικὴ ἐκκλησία νὰ ἐπιβάλλῃ τὰς μεταγενεστέρως αὐτῆς διδασκαλίας εἰς τὴν ἀδελφὴν αὐτῆς Ἀνατολικὴν Ἐκκλησίαν ὅπως ἐπραξεν ἐν Λουγδούνῃ καὶ Φλωρεντίᾳ; Βεβαίως θὰ ἦσαν ὑποκριταὶ οἱ ἄνθρωποι οἱ προσποιούμενοι ὅτι ὁμολογοῦσιν ὅσα θεωροῦσιν ἐσφαλμένα. Ἐπομένως ἐκαστὴ ἐκκλησία ὡς κρατῆσθαι τὴν ἐαυτῆς γνώμην, οὐδετέρα εἶναι αἰρετικὴ.

Δὲν ὑπάρχει διαφορά πίστεως ἀλλὰ διαφορά ἐκφράσεως.

Καθῆκον νῆς Δυτικῆς Ἐκκλησίας θὰ ἦτο ν' ἀποδείξῃ εἰς τὴν Ἀνατολικὴν ὅτι οἱ ἄριστοι τῆς οὐδὲν ἄλλο εἶνε ἢ συμπεράσματα ἐκ τῶν ἀρχαίων δεδομένων, ἢ δὲ Ἀνατολικὴ Ἐκκλησία ν' ἀναγνωρίσῃ ὡς νομίμους τὰς ἐξηγήσεις, χωρὶς νὰ ὑποχρεωθῇ νὰ διδάξῃ καὶ αὐτὴ τὰ δογματὰ ταῦτα, καὶ οὕτως θὰ ζήσωσιν ἐν εἰρήνῃ παράλληλοι, χωρὶς ἀντεγκλήσεις.

Διατὶ νὰ μὴ παραδεχθῶμεν ὅτι δύνανται νὰ ὑπάρχωσιν ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ ἄνθρωποι οὐδεμίαν πλάνην ἔχοντες εἰς τὴν πίστιν, μὴ ὁμολογοῦντες ὅμως ὅσα ὅσα διδάσκει ἡ νῦν Δυτ. Ἐκκλησία;

Οἱ ἅγιοι τῶν πρώτων αἰώνων καὶ μέλη καὶ κόσμον ἦσαν τῆς καθολικῆς ἐκκλησίας, καὶ μολοντοῦτο δὲν ἐκήρυξαν οὐδὲ τὴν ἐκ τοῦ Γιοῦ ἐκπόρευσιν τοῦ ἁγίου Πνεύματος, οὐδὲ τὸ καθαρτήριον, οὐδὲ τὴν ἀσπίλον συλλήψιν τῆς Παναγίας κτλ. Ἡ ἀνατολικὴ Ἐκκλησία εὐρίσκειται ἀκομὴ εἰς τὴν αὐτὴν κατάστασιν. Δὲν ἔλαβε μέρος εἰς τὴν δογματικὴν ἐξέλιξιν τῆς Δύσεως καὶ δὲν δύναται νὰ δεχθῇ τὰ πορίσματα αὐτῆς. Ἀς ἀφῆσωσιν αὐτῇ λοιπὸν τὴν θέσιν, ἣν κατελαμβάνον οἱ ἅγιοι τῶν πρώτων αἰώνων ὡς ἐπιτραπῇ αὐτῇ νὰ σωθῇ ὁμολογοῦσα ὅσα οἱ Μαρτυρεῖς, ὅσα οἱ Πατέρες τῆς Ἐκκλησίας. Αὐταὶ αἱ θεολογικαὶ διαφοραὶ δὲν πρέπει νὰ ἐμποδίσωσι τὴν ἑνωσιν.

Τὰ μεσὰ πρὸς ἑξωτερικὴν ἑνωσιν τῶν δύο Ἐκκλησιῶν εἰσιν πανάρχαια καὶ πασίγνωστα. Ἀλήθεια καὶ χριστ. ἀγάπη.

Πρέπει νὰ γνωσθῇ ἡ ἀλήθεια περὶ τῆς ἀφορμῆς τοῦ σχίσματος. Ἀναζητοῦνται αἱ ἀμαρτίαι τῶν Ἀνατολιτῶν, παραγνωρίζεται δὲ ἡ μακρὰ σειρά τῶν σφαλμάτων καὶ ἀμαρτημάτων τῆς Δύσεως. Μόνον ὅ,τι κακῶς ἐπραξεν ὁ Φώτιος θελοῦσι νὰ ἴδωσι, καὶ δὲν ἐξετάζονται αἱ ἐπιστολαὶ τοῦ Πάπα Νικολάου, τοῦ ἀντιπάλου αὐτοῦ ἐξ ὧν διδασκόμεθα, ὅτι οὗτος διὰ τῆς ἀλαζονίας τοῦ καὶ τῆς ἀξιώσεώς του νὰ καθυποτάξῃ τὴν ἐν Κων) πόλιν Ἐκκλησίαν, καθιστῶν αὐτὴν μέρος τῆς ἐν Ρώμῃ, φέρει σχεδὸν ὅσην ὁ Φώτιος εὐθύνην διὰ τὴν διαίρεσιν. Καταγγέλλεται Μιχαὴλ ὁ Κουρουλάριος, δὲν σχολιάζονται ὅμως αἱ ἐπιστολαὶ τοῦ ἀντιπάλου τοῦ Πάπα Λέοντος τοῦ Θ', βρίζουσαι ὕβρεων καὶ καταλλήλοι μόνον εἰς παροξύνειν τῶν πνευμάτων. Σπανίως γίνεται μνεία τῆς προπετειᾶς καὶ τοῦ βιαίου χαρακτῆρος τοῦ ἀπεσταλμένου αὐτοῦ καρδινάλιου Οὐμβέρτου, ὅστις βεβαίως δὲν συνετέλεσεν εἰς βελτίωσιν τῶν πραγμάτων.

Ὅπως δὲ οἱ φοιτηταὶ ἐνοήσωσιν τί ἦτο ὁ Οὐμβέρτος οὗτος, ὁ κ. Λαμπάκης ἀνέφερε τὰ ἐξῆς χαρακτηριστικώτατα περὶ τούτου ὅτι ὅτε ὁ Νικήτας Στιθέας κατὰ τὸν 11 αἰῶνα ἐχαρακτήριζε τὰ ἄξια ὡς παραβάν τῆς ἀπυστολικῆς παραδόσεως ὁ ἀντιπρόσωπος οὗτος τοῦ Πάπα ἀπαντῶν εἰς τὴν καθαρῶς θεολογικὴν συζήτησιν ταύτην ἀπεκάλει τὸν Ἑλληνα ὀρθόδοξον θεολόγον ἐτυχεδιάκην, ὄνον, ἐπικουρείον, πόρνον,

τῆς διηγούμενος τὸ ἄδικον ὅπερ ἔχει ἡ Λατινικὴ Ἐκκλησία μετὰ πάρεσας ἀσυλήπτου εὐλακρείας καταγγέλλει τὴν Δυτικὴν Ἐκκλησίαν λέγων ὅτι ἡ ἐν Φλωρεντίᾳ Σύνοδος συνεζήτησε πολλὰ δογματικὰ ζητήματα μετ' ἱκανῆς ἐπιπολαιότητος. Ἦγνοετο ἡ ἱστορία. Ἦγνοοῦντο τὰ ἔργα τῶν Πατέρων. Οἱ Λατίνοι δὲ ἐπιχειροῦν τῶν ψευδῶν προσεπαθήσαν νὰ ἀποδείξωσι πρὸς τοὺς Ἕλληνας ὅτι τὸ Ἅγιον Πνεῦμα ἐκπορεύεται καὶ ἐκ τοῦ Γιοῦ. Παρουσιάσθη ὡς διδάσκον τοῦτο κείμενον ὅπερ ἦτο πλαστόν. Πλαστὰ κείμενα τῶν Ἐκκλησιαστικῶν Πατέρων ἐπίσης ἀνεφέρθησαν. Ἄλλα τινὰ τεχνικῶς μεθερμηνεύθησαν ὡς ἰσχύοντα ὑπὲρ τοῦ Λατινικοῦ δόγματος.

Τὸ Πρωτεῖον τοῦ Πάπα ἱστορικῶς εἶνε ἀστήρικτον. Πᾶς Πατὴρ τῆς Ἐκκλησίας ἀπονεύμας ποτὲ τιμητικὸν τίτλον ἐπισκόπῳ τινι τῆς Ρώμης, ἀναφέρεται ὡς μάρτυς τῶν Πρωτείων!

Ὡσαύτως τὰ αὐτὰ ἰσχύουσιν καὶ διὰ τὸ Καθολικήριον.

Ὁμιλεῖ δ' εἰτα ὁ Πρίγκηψ περὶ τῆς διὰ

τῆς ἐκφωνήσεως ἢ τῆς ἐπικλήσεως μετουσίωσεως τῶν θείων δώρων λέγων ὅτι οἱ Δυτικοὶ ἐπιμένουσιν εἰς μόνον τὸν δι' ἐκφωνήσεως ἁγιασμόν τῶν τιμίων δώρων, διότι ἀγνοοῦσι τὰς λειτουργίας καὶ τὰς διδασκαλίας τῆς Ἀνατολικῆς Ἐκκλησίας.

Ὡσαύτως λέγει περὶ τοῦ Χρίσματος ὅτι μόνον ἀπὸ τῶν χρόνων τοῦ Φωτίου οἱ Δυτικοὶ ἤρξαντο θεωροῦντες ἄκυρον τὸ Χρίσμα τὸ διὰ τῶν ἀπλῶν ἱερέων τελοῦμενον καὶ ὁμῶς δέχονται ὅτι τοῦτο εἶνε ἄκυρον τὸ ὑπὸ τῶν Οὐνιτῶν ἀπλῶν ἱερέων τελοῦμενον ὡς λαβόντων πρὸς τοῦτο Παπικὴν ἄδειαν. Καὶ ὅμως τοῦτο (λέγει ὁ Πρίγκηψ) εἶνε ἀπαράδεκτον διὰ πάντα γνωρίζοντα τὴν ἱστορίαν.

Τὸ ἔθιμον τῆς ἐπὶ μόνου τοῦ ἐπισκόπου Χρίσεως εἶνε καθαρῶς ἔθιμον Λατινικόν, ἔθιμον μεταγενεστέρων χρόνων.

Ἐν τῇ ἀρχαίᾳ Ἐκκλησίᾳ εἶνε πασίγνωστον ὅτι τὸ βάπτισμα συνεδέετο ἀμέσως μετὰ τοῦ βαπτίσματος ἀδιάρκρον ἂν ἱερεὺς ἦτο ὁ βαπτίζων ἢ ἐπιστάτης.

(Ἀκολουθεῖ)

ΤΕΛΕΥΤΑΙΑΙ ΕΙΔΗΣΕΙΣ

Η ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΚΑΤΑΣΤΑΣΙΣ ΝΟΜΟΘΕΤΙΚΗ ΕΡΓΑΣΙΑ ΥΠΟΥΡΓΟΥ

Τὸ νέον ὑπουργεῖον τῆς Γεωργίας

Ἐφ' ὅσον ἐγγίζει ἡ ἡμέρα τῆς ἐνάρξεως τῶν ἐργασιῶν τῆς Βουλῆς ἐπὶ τοσοῦτον τὸ ἐνδιαφέρον περὶ τῆς δράσεως τῆς Κυβερνήσεως αὐξάνει ἐξ ἄλλου δὲ καὶ οἱ ὑπουργοὶ ἐντείνουσι τὰς προσπάθειάς των περὶ τὴν προπαρασκευὴν τῆς νομοθετικῆς ἐργασίας των, τὴν ὅποیان καὶ ἐξέθησαν εἰς ἐπανειλημμένα ὑπουργικὰ συμβούλια.

Ὡς δὲ ἐγνώσθη ἡ ἐναρξίς των ἐργασιῶν τῆς Βουλῆς θὰ γίνῃ διὰ Βασιλ. λόγου, εἰς ὃν θὰ περιλαμβάνηται ἡ ἱστορία τῆς τροπῆς ἣν ἔλαβον τὰ πολιτικὰ πράγματα ἀπὸ τῆς ἐποχῆς τῆς συγκλήσεως τῆς διαλυθείσης Διπλῆς Βουλῆς, θὰ ἀναφέρονται δὲ ἐπακριδῶς καὶ οἱ λόγοι οἵτινες προὐκάλεσαν τὴν διάλυσιν αὐτῆς; Ἐν τέλει θὰ δηλοῦται ὅτι ἡ Α. Μ. ὁ Βασιλεὺς υἱοθέτησε τὸ ἀνορθωτικὸν πρόγραμμα τῆς Κυβερνήσεως Βενιζέλου καὶ ὅτι ἐιθέη ἐπὶ κεφαλῆς τοῦ ἀνορθωτικοῦ Ἀγῶνος.

— Τὸ ὀγδοὺν Ὑπουργεῖον

Ἡ λειτουργία τοῦ ὀγδοῦ Ὑπουργείου ἀρχεταὶ ἀπὸ σήμερον πρώτη τοῦ νέου ἔτους. Ὁ νέος Ὑπουργὸς κ. Μπενάκης θὰ δώσῃ σήμερον ἐτόπιον τοῦ Βασιλέως τὸν νενομιτμένον ὄρκον καὶ ἀπὸ τῆς αὐρίου Δευτέρας ἐπιλαμβάνεται τῶν καθηκόντων αὐτοῦ.

Αἱ δαπάναι αἱ ἀπαιτούμεναι διὰ τὴν λειτουργίαν τοῦ νέου Ὑπουργείου ὑπολογίζονται εἰς 1.200.000.

— Ὁ προϋπολογισμὸς τοῦ 1911

Ἀπὸ τινων ἡμερῶν ἤρξατο ἐν τῷ Γενικῷ Λογιστηρίῳ ἡ σύνταξις τοῦ γενικοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ Κράτους.

Καὶ διὰ τὸ νέον ἔτος προβλέπεται βέβαιον ἔλλειμμα. Εὐελπιστεῖ ὅμως ἡ Κυβέρνησις, καθὰ λέγεται ὅτι μέρος τούτου θὰ καλύψῃ διὰ τῆς ἐφαρμογῆς διαφόρων νέων φορολογικῶν νόμων.

ΑΙ ΡΩΣΣΟΓΕΡΜΑΝΙΚΑΙ ΣΥΝΕΝΝΟΗΣΕΙΣ

Η ΕΝ ΠΟΤΣΔΑΜ ΣΥΝΑΝΤΗΣΙΣ

Ἡ λήξις τῆς τριπλῆς συνεννόησεως

Εὐρύτατος λόγος γίνεται ἐν ὅλῳ τῷ εὐρωπαϊκῷ τόπῳ περὶ τῆς σπουδαιότητος τῆς ἐπὶ τῆς γαλλογερμανικῆς συνεννόησεως τῶν δύο

ΤΟ ΚΡΗΤΙΚΟΝ ΖΗΤΗΜΑ

Η ΕΝ ΚΡΗΤΗ ΚΑΤΑΣΤΑΣΙΣ

ΟΙ ΙΤΑΛΟΙ ΦΟΙΤΗΤΑΙ ΥΠΕΡ ΤΩΝ ΚΡΗΤΩΝ

Ἄλλαι πληροφορίες

Ὡς πρὸς τὴν ἐν Κρήτῃ κατάστασιν ἀπασαι αἱ πληροφορίες βεβαιοῦσιν ὅτι παρ' ὅλην τὴν κρατοῦσαν ἐκεῖ ἀνησυχίαν περὶ τῆς τύχης τοῦ Κρητικοῦ ζητήματος οὐδεὶς κίνδυνος ὑπάρχει περὶ διασκαλέσεως τῆς τάξεως, ὡς σκοπίμως ἐξεφράσθησαν φόβοι ὑπὸ τῶν εὐρωπαϊκῶν ἐφημερίδων. Ἐπειδὴ ἀγνωστον πῶς, διεδόθη ὅτι, ἡ ἐκτελεστικὴ ἐπιτροπὴ ἀποκρύπτει τὴν ἀπάντησιν τῶν Δυνάμεων καὶ ἐπὶ τούτῳ δυσφορία τις παρετηρήθη παρὰ τῷ λαῷ ἀνεκκοιῶν ὅμως δι' ἐπισήμου ἀνακοινωθέντος πρὸς τὸν λαόν ὅτι αἱ προστατίδες Δυνάμεις δὲν ἀπήντησαν εἰσέτι, οὔτε εἰς τὴν διαμαρτυρίαν τῆς Ἐκτελεστικῆς Ἐπιτροπῆς, διὰ τὸν ἐν τῇ διακοινώσει των ὅρον ἀκυριακτικὰ δικαιώματα οὔτε εἰς τὸ ψήφισμα τῆς Κρητικῆς Συνελεύσεως.

Ἡ Ἐκτελεστικὴ Ἐπιτροπὴ ἐβεβαίωσε τὸν λαόν, ὅτι εὐθὺς ἄμα ὡς ληρῇ τοιαύτη ἀπάντησις, θὰ σπεύσῃ ἀμέσως νὰ τὴν ἀνακοινώσῃ πρὸς αὐτόν, πρὸς καθυστάχασιν τῆς κοινῆς γνώμης.

— Τὸ τηλεγράφημα τῶν Ἰταλῶν φοιτητῶν.

Οἱ Ἰταλοὶ φοιτηταὶ ἀποκρινόμενοι εἰς τὴν ἐκκλησίαν τῶν Κρητῶν συναδελφῶν των ἀπέστειλαν πρὸς τὸν Πρύτανιν τοῦ Ἐθνικοῦ Πανεπιστημίου διὰ τοῦς Κρητὰς φοιτητὰς τὸ κατωτέρω τηλεγράφημα.

Πρύτανιν τοῦ Πανεπιστημίου

Διὰ τοῦς Κρητὰς φοιτητὰς

Ἀθήναις

«Ἡ σφριγῶσα ψυχὴ τῆς Ἰταλικῆς νεολαίας ἐκφράζει τὴν ἐαυτῆς συγκίνησιν διὰ τὴν ἐθνικὴν ἐποποιίαν καὶ τὸν ἡρωϊκὸν ὕμνον ἡγῶνα ὑπὲρ τῆς ἐλευθερίας τῆς ἀγαπητῆς Σας Κρήτης. Ἀπ' ἄκρου εἰς ἄκρον τῆς Ἰταλίας ἐπικρατεῖ ἐνθουσιασμός ὅστις εὐρίσκει ἀντίκτυπον εἰς τὰ μεγάλωφχα ὕμνων στήθῃ. Ἐπιβάλλεται δὲ εἰς ἡμᾶς νὰ ὑποστηρίξωμεν τὸν ἡγῶνά σας, τὸν ὁποῖον παρελθόντα δεινοπαθήματα τῆς ἐθνικῆς ἡμῶν ἱστορίας καθιστῶσιν ἱερὸν δι' ἡμᾶς. Ζήτω ἡ ἀπελευθέρωσις τῆς Κρήτης!

(Οἱ φοιτηταὶ τοῦ Πανεπιστημίου καὶ τῆς Ἀνωτάτης Ἐμπορικῆς Σχολῆς τῆς Ρώμης).

Κατὰ τὰς ἐκ Ρώμης εἰδήσεις αἱ Ἰταλικοὶ ἐφημερίδες ἐσχολίασαν εὐμενέστατα τὸ τοιοῦτον τηλεγράφημα τῶν φοιτητῶν καὶ τὰς ἄλλας ἐνθουσιώδεις ἐκδηλώσεις αὐτῶν ὑπὲρ τῆς Κρήτης.

καθαρώς θεολογικὴν συζητήσιν ταύτην ἀπεκάλει τὸν Ἑλληνα ὀρθόδοξον θεολόγον «τυχοδιώκτην, ὄνον, ἐπικουρείον, πόρον, ἀρχαιρετικὸν καὶ ἐν γένει σκευὸς πάσης κακίας».

Προσέθηκε δ' εἶτα ὁ κ. Λαμπάκης λέγων ἀποικὸν σχέσιν ἔχουσιν αἱ ὕβρεις αὐταὶ πρὸς τὸ δόγμα τῆς Μεταλήψεως ;

Ταῦτα λέγει ὁ κ. Λαμπάκης ἐδημοσιεύσας μὲν ἐν τῷ Ἀγγλικῷ περιοδικῷ «Εἰρήνη» (τόμ. Α'. τευχ. Ε'. Νοεμβ. 1910 σ. 33.) ἐν ἄρθρῳ ἡμῶν περὶ τῆς ἐνώσεως τῶν Ἐκκλησιῶν ἐν ἁνευοιδεμαῖς προσυνηνοήσεως αἱ ἀρχαὶ ἡμῶν περὶ τῆς ἐνώσεως συμπίπτουσιν ἐντελῶς μετὰ τῶν ἀρχῶν τῆς Α. Β. Γ. Ὅπερ δὲ προδίδει τὴν μεγάλην εἰλικρίνειαν τοῦ πρίγκηπος Μαξιμιανού, εἶπεν ὁ κ. Λαμπάκης, εἶναι ἡ ἀμέσως μετὰ τὰ ἀνωτέρω ἁδολογία ἐξομολόγησις τῆς Α. Β. Γ. τοῦ πρίγκηπος ὅτι ἐὰν ὁ πρίγκηψ δὲν ἐτόνισε τὰ ἀνωτέρω κατὰ τὰς διαλέξεις αὐτοῦ περὶ τοῦ ζητήματος τῆς Ἀν. Ἐκκλησίας, αἷτια τούτου εἶναι ὅτι ἡ Α. Β. Γ. δὲν εἶχεν εἰδικῶς μελετήσει τὰς σχετικὰς παπικὰς ἐπιστολάς.

Ὁμιλοῦσι τινες, ἐξακολουθεῖ ὁ ὕψηλός πρίγκηψ, ὅθεν περὶ τῶν Ἐυεργεσιῶν τῆς Δύσεως πρὸς τὴν Ἀνατολήν, λησμονοῦσιν ὅμως πόσά κακὰ ἡ Δύσις καὶ ὁ Πάπας προῦξένῃσαν εἰς τὴν Ἀνατολήν, λησμονοῦσιν ὅτι διὰ τῆς στέψεως Καρόλου τοῦ Μεγάλου ρητῶς ἐπεδιώχθη ἡ κατάργησις τῆς Βυζαντινῆς ἐξουσίας... ὅτι δυνάμει τῆς δὴ θεν Κωνσταντινείου δωρεᾶς κατεπολέμησαν τοὺς Αὐτοκράτορας καὶ ἀφῆρπασαν ἀπ' αὐτῶν τὰς νομιμοὺς κτήσεις αὐτῶν ἐν Ἱταλίᾳ, λησμονοῦσιν ὅτι οἱ δὴθεν σταυροφόροι κατεκρημνίσαν τὴν Ἀνατολικὴν Αὐτοκρατορίαν, ὑπεδούλωσαν τὴν Ἑλλάδα, κατεπίεσαν αὐτὴν καὶ τὴν παρέδωκαν ἀφωπλισμέναν εἰς τὴν Τουρκοκρατίαν, λησμονοῦσιν ὅτι τότε, κατὰ τὰς διαταγὰς αὐτοῦ τοῦ Πάπα Ἰννοκεντίου τοῦ Γ', ἀυστόλως ἐσφετερισθῇσαν τὰ Ἑλληνικὰ ἐκκλησιαστικὰ κτήματα, ὅτι ἤρπαγαν αἱ ἐκκλησισταὶ τῶν καὶ μετεβλήθησαν εἰς Λατινικὰ εὐκτήρια ὅτι ἐπίσκοποι καὶ γέροντες ἀκόμη ἀπῆλαθῇσαν ἐκ τῶν ἐδρῶν αὐτῶν.

Ἐξακολουθῶν δ' εἶτα ὁ ὕψηλός καθηγη-

Εὐρύτατος λόγος γίνεται ἐν ὅλῳ τῷ εὐρωπαϊκῷ τύπῳ περὶ τῆς σπουδαιότητος τῆς ἐσχάτως γενομένης συναντήσεως τῶν δύο αὐτοκρατόρων Ρωσσίας καὶ Γερμανίας ἐν Πότσδαμ.

Ἐπειδὴ πολλὰ ἐξεφράσθησαν κρίσεις μὴ στηρίζομεναι εἰς ἀκριβεῖς πληροφορίες καὶ ἐπειδὴ διεσταυρωθῇσαν ὑπόνοιαι περὶ τῆς σημασίας τῆς γενομένης ἐν Πότσδαμ συνεννοήσεως ὁ ὑπουργὸς τῶν Ἐξωτερικῶν τῆς Ρωσσίας Σωζόνωφ προσέβη πρὸς τὴν Ἀγγλίαν, ὡς καὶ πρὸς τὴν Γαλλίαν, εἰς κατηγορηματικώτατας καὶ καθυσχυαστικὰς δηλώσεις ὅσον ἀφορᾷ τὴν Ρωσσογερμανικὴν συνεννόησιν. Ἡ συνεννόησις αὕτη ἀφορᾷ καθαρῶς τὸ ζήτημα τῆς βορείου Περσίας, ἐνθα ἡ Γερμανία ἐνδιεφέρετο νὰ ἐπιτύχῃ παρὰ τῆς Ρωσσίας τὴν ἀναγνώρισιν τῶν εἰδικῶν αὐτῆς συμφερόντων.

Ἡ ὑπόσχεσις ἡ δοθεῖσα ὑπὸ τῆς Ρωσικῆς Κυβερνήσεως ὅσον ἀφορᾷ τὴν κατὰ σκευὴν σιδηροδρομικοῦ τμήματος ἐνοῦντος τὴν μέλλουσαν Περσικὴν γραμμὴν μετὰ τῆς γραμμῆς, ἡ ὁποία ἔχουσα τὴν ἀφαιρῇσαν αὐτῆς ἐν Βαγδάτῃ θὰ φθάσῃ μέχρι Κανίκον, δὲν μεταβάλλει πράγματι τὴν στάσιν, τὴν ἀποικὸν ἐκ συμφώνου μετὰ τῶν δύο ἄλλων Κυβερνήσεων τῆς Τριπλῆς Συνεννοήσεως, ἡ Ρωσσία ἐννοεῖ νὰ διατηρήσῃ ὅσον ἀφορᾷ τὰς ὑποθέσεις τῆς Τουρκίας.

Δὲν προκρίτει πράγματι οὔτε περὶ συνεννοήσεως γενικῆς, ὡς ὁ Γερμανικὸς τύπος ἐφκνη πιστεύσας πρὸς στιγμὴν, οὔτε περὶ συνεννοήσεως σχετικῆς πρὸς Ἀσίαν ἢ καὶ μόνον πρὸς τὴν Τουρκίαν ἢ τὴν Περσίαν. Ἡ συνεννόησις περὶ ἧς αἱ διαπραγματεύσεις εἶνε συνεννόησις μερικὴ ὁμοίας φύσεως πρὸς τὴν Γαλλογερμανικὴν τὴν ἀφορῶσαν τὸ Μαρόκον. Δὲν ἀποκρύπτεται ἐν τούτοις ἡ εὐλογος ἀνησυχία ἐν Τουρκίᾳ, διότι φαίνεται ὅτι αἱ εἰρημέναι Δυνάμεις, συνεζήτησαν καὶ σπουδαιῶς μάλιστα περὶ τῆς καθόλου καταστάσεως τῆς Τουρκίας, ἀποφασίσαντες παρομοίαν δρᾶσιν ὡς καὶ ἐν Περσίᾳ, ἐν προσηκοντι χρόνῳ. Λέγεται δὲ προσετι ὅτι κατοπιν συνεννοήσεως Ρωσσίας καὶ Γερμανίας ἐλήξεν ὁ δεσμός τῆς τριπλῆς συνεννοήσεως.

τῶν φοιτητῶν καὶ τὰς ἄλλας ἐνθουσιώδεις ἐκδηλώσεις αὐτῶν ὑπὲρ τῆς Κρήτης.

Κατ' ἄλλας ἀσφαλεῖς πληροφορίας οἱ Ἱταλοὶ φοιτηταὶ ἀπεφάσισαν ἐπίσης ὅπως μεταβοῦν ἐν διαδηλώσει εἰς τὸ ὑπουργεῖον τῶν Ἐξωτερικῶν, δι' ἐπιτροπῆς δὲ διατρανώσουσιν πρὸς τὸν ὑπουργὸν κ. Σάν-Τζουλιάνο τὴν εὐχὴν, ὅπως ὑποστηρίξῃ τοὺς Κρητάς ἐν τῷ ἐθνικῷ ἀγῶνι τῶν.

Οἱ Ἱταλοὶ φοιτηταὶ χαρακτηρίζουν τὸ διάβημα τοῦτο, ὡς πρώτην ἐκ μέρους τῶν ἐνίσχυσιν τῶν Κρητικῶν δικαίων.

— **Τὸ Ἀρμოსτεϊκὸν καθεστώς.**

Καθὰ ὁ ἐν Ρώμῃ ἀνταποκριτὴς τῆς «Ἡχοῦς τῶν Παρισίων» πληροφορεῖται, αἱ Προστάτιδες τῆς νησου Κρήτης Δυνάμεις ἡσχοληθῇσαν τελευταίως ἐπὶ τοῦ ζητήματος τοῦ Ὑπάτου Ἀρμოსτεῦ ἐν Κρήτῃ κ. Ζαίμη, τοῦ ὁποίου λήγει ἡ ἐντολὴ τὸν προσεχῆ Ἰούλιον.

Κατὰ τὰς πληροφορίες τοῦ ἀνταποκριτοῦ, αἱ Προστάτιδες Δυνάμεις εὐρέθησαν πλήρως συμφωνοί, ὅπως διατηρηθῇ τὸ ὑπάρχον ἐν τῇ νήσῳ καθεστώς καὶ θεωρηθῇ ὑπ' αὐτῶν ὡς σιωπηρῶς ἀνεκγευμένη ἡ ἐντολὴ τοῦ κ. Ζαίμη.

— **Αἱ ἀπαιτήσεις τῆς Τουρκίας**

Κατὰ πληροφορίες ἐκ Κων)πόλεως ἡ Πόλη ἐζήτησεν ἀπὸ τὰς Δυνάμεις νὰ ἐπιτρέψωσιν αὐτῇ νὰ στείλῃ πολεμικὸν πλοῖον εἰς Κρήτην, ὅπως οὕτω ἀναγνωρισθῇ καὶ ἐμπράκτως τὰ κυριαρχικὰ αὐτῆς δικαιώματα.

Εἰς τὴν Τουρκίαν οὐδεμία εἰσέτι ἐδόθη ἀπάντησις.

ΑΝΑΘΕΩΡΗΣΙΣ ΤΗΣ ΔΙΚΗΣ ΑΜΒΡΟΣΙΟΥ

Δι' αἰτήσεώς του ὁ καθαριθεὶς ἐπίσκοπος Λαρίσης Ἀμβρόσιος αἰτεῖται τὴν ἀναθεώρησιν τῆς δίκης του ἐπὶ τῷ λόγῳ ὅτι κατὰ τὴν δευτέραν δίκην ἔλαβον μέρος οἱ αὐτοὶ Συνοδικοὶ καὶ οἱ κατὰ τὴν πρώτην λαβόντες μέρος.